

Lov Nr. 119 af 9. April 1936 (Aarvog 1935—36, Side 231) forlængedes Lovens Virketid til Udgangen af Marts 1937, og ved nærværende Lov faar den yderligere *Gyldighed til 1. April 1938.*

Der er dog paa to Punkter foretaget *Ændringer* i Lovens Bestemmelser, nemlig med Hensyn til 1) *Størrelsen af det Beløb, der kan anmeldes til Refusion*, og 2) *Nævnenes Sammensætning.*

ad 1) Det Beløb, der kunde anmeldes til Refusion, har hidtil været sat lavere for Landdistrikterne end for København, Købstæder og bymæssige Bebyggelser, nemlig til henholdsvis 40 og 50 Øre pr. Arbejdstime for Forsørgere, og Refusionsbeløbene var dernæst i alle Kommunegrupper sat lavere for Ikke-Forsørgere end for Forsørgere, idet de for Ikke-Forsørgere kun androg henholdsvis 35 Øre (København, Frederiksberg og Gentofte), 30 Øre (Købstæder m. v.) og 25 Øre (øvrige Land). *Aftrapningen* af Refusionsbeløbene *efter Kommunegrupper* stod i Forbindelse med, at disse Arbejder med Hensyn til Spørgsmaalet om Arbejdsvægring var underkastet § 17, Stk. 2, i Arbejdsløshedsloven af 20. Maj 1933, hvorefter Arbejdslønnens Størrelse ikke kunde anses for fyldestgørende Grund til Arbejdsvægring, saafremt denne ikke var under, hvad der i den paagældende Virksomhed eller Egn sædvanlig blev ydet for tilsvarende Arbejde. Efter den nu stedfundne *Ændring* af Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 2, skal den sædvanemæssige Løn derimod *ikke* være afgørende, for saa vidt der for paagældende Arbejde gælder almindelig Landsoverenskomst med højere Lønvilkaar, og da i hvert Fald langt de fleste af de her omhandlede Arbejder vil omfattes af den for *Entrepreneurfaget* gældende Landsoverenskomst med samme Lønsats for hele Landet, er Aarsagen til den nævnte *Aftrapning* dermed i det væsentlige bortfaldet. Da Ministeriet tillige fandt Bestemmelsen om et *lavere Refusionsbeløb for Ikke-Forsørgere* end for Forsørgere uheldig i sine Konsekvenser, sættes nu ved en *Ændring* af Lovens § 1, Stk. 4, den Del af Udgifterne til Arbejdsløshedsloven, der er Genstand for Refusion, til *samme Beløb overalt og for saavel Forsørgere som Ikke-Forsørgere*, nemlig 50 Øre pr. Arbejdstime, dog at Refusionen ikke kan overskride 50 pCt. af Lønnen.